

JUDr. PAVEL BLAŽEK, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 9.10.2012
Čj. **437/2012-OD-SPZ**

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Věc: obv. F. P. – stížnost pro porušení zákona
Příloha: tr. spis Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 8 T 64/2011

Podle § 266 odst. 1 trestního řádu podávám ve prospěch obviněného F. P.

stížnost pro porušení zákona proti

usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 26.9.2011 č.j. 3 To 595/2011-93.

Rozsudkem Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 8T 64/2011 ze dne 13.5.2011 byl obv. F. P. uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku, jehož se měl dopustit tím, že v období od 11.9.2010 do 5.1.2011 úmyslně nenastoupil do Vazební věznice v O. výkon trestu odnětí svobody, uložený mu rozsudkem Okresního soudu v Ostravě, jako soudu pro mládež, dne 4.4.2007 ve věci sp. zn. 11 Tm 44/2005 ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 4.5.2010 č.j. 11 Tm 44/2005-741, jímž bylo rozhodnuto o přeměně nevykonané části trestu obecně prospěšných prací na trest nepodmíněný v trvání 132 dnů, přičemž výkon tohoto trestu byl obviněnému usnesením uvedeného soudu ze dne 24.8.2010 odložen do 10.9.2010. Za zmíněný trestný čin byl obviněnému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 3 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s dozorem.

Rozsudek byl vyhlášen v rámci hlavního líčení, konaného dne 13.5.2011, za osobní účasti obviněného, který si po poučení o opravných prostředcích ponechal lhůtu k podání

odvolání. Písemné vyhotovení rozsudku bylo obviněnému doručeno dne 26.7.2011, jeho obhájci Mgr. I. E. dne 15.8.2011.

Obviněný si proti rozsudku podal prostřednictvím svého obhájce odvolání. Pro podání odvolání zvolil obhájce formu faxového odeslání písemnosti (dne 23.8.2011), přičemž stejnopis tohoto odvolání doručil poté soudu osobně (dne 25.8.2011). V trestním spise bylo založeno toliko podání učiněné obhájcem obviněného nalézacímu soudu v písemné podobě a osobně doručené. Doklad o předchozím faxovém přijetí podání ani faxová podoba podání samotného nebyla do spisu doložena, a tudíž nebyla odvolacímu soudu při jeho rozhodování známá. Následně nebylo toto podání Okresním soudem v Ostravě dohledáno, pouze byl zdokladován příjem faxového soudem v rozsahu 2 stran dne 23.8.2011 v 17:28 hodin a tato skutečnost potvrzena příslušnou úřednicí soudu.

Krajský soud v Ostravě jako soud odvolací v neveřejném zasedání konaném dne 26.9.2011 pod č.j. 3 To 595/2011-93 odvolání obžalovaného jako opožděně podané postupem podle § 253 odst. 1 tr. řádu zamítl. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že odvolání obviněného, podané prostřednictvím jeho obhájce osobně na podatelně Okresního soudu v Ostravě dne 25.8.2011, bylo podáno po uplynutí zákonné lhůty k podání odvolání. Věcně se odvoláním obviněného nezaobíral. Rozhodnutí odvolacího soudu bylo obviněnému doručeno tzv. náhradním doručením (uloženo po zákonem stanovenou dobu na příslušné poště v místě obviněným určené adresy k doručování písemností a následně 15.11.2011 vhozeno do poštovní schránky) a jeho obhájci na adresu jeho advokátní kanceláře dne 2.11.2011.

Dne 14.12.2011 nahlédl do trestního spisu obhájce obviněného, resp. jeho substituent Mgr. K. a zjistil, že ve spise chybí odvolání obviněného podané dne 23.8.2011 faxem. Kromě kopie tohoto podání doložené obhájcem obviněného i příslušná pracovnice soudu potvrdila přijetí tohoto podání. K této výhradě obhájce bylo Okresním soudem v Ostravě zdokladováno přijetí příslušného podání v rozsahu 2 stran dne 23.8.2011 v 17:28 hodin, přičemž z deklarovaného rozsahu zaslaných písemností byla soudem dohledána toliko přední strana. Z uvedeného vyplývá, že spisový materiál předložený odvolacímu soudu k rozhodnutí odvolání obviněného neobsahoval veškeré podklady, na jejichž základě měl a mohl odvolací soud učinit kvalifikované rozhodnutí.

V případě obviněného F. P. byl porušen zákon v jeho neprospěch, a to v ustanoveních § 59 odst. 1 tr. řádu, § 60 odst. 1 tr. řádu, 253 odst. 1 tr. řádu a § 2 odst. 5,6 tr. řádu.

Podle § 59 odst. 1 věta druhá tr. řádu lze podání učinit písemně, ústně do protokolu, v elektronické podobě podepsané elektronicky podle zvláštních předpisů, telegraficky, telefaxem nebo dálkopisem.

Z hlediska způsobu podání odvolání obviněného bylo zákonnému požadavku cit. ustanovení vyhověno, neboť telefaxově zaslané podání bylo, jak z trestního spisu vyplývá, obhájcem obviněného dne 23.8.2011 odesláno a týž den přijato soudem I. stupně, přičemž je osvědčen i rozsah a podoba podání, které bylo touto formou učiněno.

Podle § 60 odst. 1 tr. řádu se do lhůty určené podle dní nezapočítává den, kdy se stala událost určující počátek lhůty.

Lhůta k podání odvolání činí v souladu s § 248 odst. 1 tr. řádu osm dní ode dne doručení opisu rozsudku. Dle odst. 2 cit. ustanovení jestliže se rozsudek doručuje jak

obviněnému, tak jeho obhájci, běží lhůta od toho doručení, které bylo provedeno nejpozději. V daném případě bylo později doručeno obhájci obviněného, a to dne 15.8.2011, prvním dnem zákonné lhůty k podání odvolání byl den 16.8.2011 a poslední den lhůty připadl na den 23.8.2011. V případě, že odvolání bylo podáno a doručeno soudu faxem dne 23.8.2011, bylo podáno v poslední den lhůty, a tedy včas.

Podle § 253 odst. 1 tr. řádu odvolací soud zamítne odvolání, bylo-li podáno opožděně, osobou neoprávněnou nebo osobou, která se výslovně vzdala nebo znovu podala odvolání, které v téže věci již předtím výslovně vzala zpět.

Důvodem k zamítnutí odvolání obviněného byla skutečnost, že tento podal sice odvolání jako osoba oprávněná, která se oprávněného prostředku nevzdala, ale učinil tak po skončení zákonné lhůty. Odvolací soud přitom vycházel z obsahu trestního spisu, jehož součástí bylo toliko odvolání obviněného podané jeho obhájcem osobně na podatelně prvostupňového soudu dne 25.8.2011, nikoli faxové podání učiněné dne 23.8.2011. Odvolání obviněného bylo tedy v otázce doby podání nesprávně vyhodnoceno, a bez věcného přezkoumání jeho obsahu v neveřejném zasedání zamítnuto. Obviněnému bylo tak fakticky odepřeno právo na řádné projednání věci soudem.

Ze shora uvedených skutečností vyplývá, že se odvolací soud věcným přezkumem rozhodnutí nalézacího soudu nezaobíral. Svým rozhodnutím tak porušil v neprospěch obviněného zákon. Náprava napadeného rozhodnutí odvolacího soudu není v současné době možná jinak než cestou stížnosti pro porušení zákona, kterou sledováno zrušení tohoto rozhodnutí a přikázání odvolacímu soudu věc v potřebném rozsahu znovu projednat a rozhodnout.

Navrhuji proto, aby Nejvyšší soud České republiky:

1. podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že usnesením Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 3 To 595/2011 ze dne 26.9.2011 byl porušen zákon v ustanoveních § 59 odst. 1, § 60 odst. 1a § 253 odst. 1 trestního řádu v neprospěch obviněného F. P.,
2. podle § 269 odst. 2 tr. řádu napadené usnesení Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 3 To 595/2011 ze dne 26.9.2011 zrušil a zrušil i všechna další rozhodnutí na zrušené usnesení obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, a
3. dále postupoval podle § 270 odst. 1 tr. řádu a Krajskému soudu v Ostravě přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud vyhověl dne 15.1.2013 pod sp.zn. [7 Tz 71/2012](#).